

UZVARAS CELŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

Nr. 75 (873)

Trešdien, 1956. g. 27. jūnijā

7. gads

Jaunatni audzināt darbam

Darbs mūsu valstī ir goda un slavas lieta. Ikvienam sabiedrības loceklim sava vieta ir jāatrod darbā. Katru darbu mēs cenam un augstu vērtējam, bet vēl augstāk vērtējam labus darba darītājus. Mūsu laikmetā smagākie fiziskie darbi ir atviegloti, pateicoties tehnikas un zinātnes attīstībai. Taču nevaram teikt, ka tehnika ir pilnīgi atbrīvojusi cilvēku no fiziskā darba. It sevišķi darba roku trūkums ir vērojams laukos un tet laukiem palīgā ir katra cilvēka pienākums, bet liela daļa jauniešu zemes darbu uzskata par sev nepiemērotu.

Kur tādiem uzskatiem mēklējami pamati? Protams, nevar visu vainu uzvelt vecāku pleciem, taču savu atbildību viņi šai jautājumā nes. Vai mazums tādu vecāku (it sevišķi mātes), kas savus bērnus audzina par baltrocīšiem. Par to liecina novēroti fakti. Ir nācies redzēt meiteni, kas mācās piektajā klasē, bet māte viņai sapin bizes, uzpoš meitenes gultu, notīra kurpes, mazgā un lāpa zeķes, gludina priekšautiņu, matu bantes, sakārto izsvaidītās grāmatas, citiem vārdiem runājot, atņem bērnam patīkamu nodarbošanos, aizbildinādams, ka bērns šos darbus nevar veikt, vai veic tos nepietiekoši labi. Bet kad tad pati meitene vai zēns iemācīsies veikt šos vienkāršos darbus labi? Iar to derētu mātei padomāt. Vēl vairāk skolēnam savs dienas režims jāiekārto tā, lai viņš varētu palīdzēt mātei vai tēvam, piemēram, ienest malku virtuvē, uzpost istabu, nomazgāt traukus un veikt citus sīkus mājas darbus. Jācenšas panākt arī to, lai bērns pats bez atgādinājuma saprastu, ka vecākiem jāpalīdz, lai viņš darbu sāktu izprast kā dzīves nepieciešamu sastāvdaļu.

Vēl ļaunāk rīkojas tie vecāki, kuri „pasargā” no darba lielus bērnus (kuri mācās 10. vai 11. klasē). Tas vairs nav gadījuma raksturs, ka 10. klases skolnieci neķemmētiem matiem apsēžas pie brokastu galda un padūsi aiziet no tā, it kā viņai tur nebūtu nekādas daļas. Māte pacietīgi novāc galdu, bet meita tikmēr pat nenomazgājusi sev rokas un muti, lasa romanu vai atpūšas. Ja tas tā, tad to ar pilnām tiesībām var dēvēt par slīnīti, kuras audzināšanā galvenais nopelns mātei, kura nes divreiz lielākas rūpes. Šādi bezdarbīgi bērni parasti rupji atcērt vecākiem, ja viņiem liek vai lūdz ko padarīt. „Man nav laika, es esmu piekusis!” parasti šādos

gadījumos skan atbilde.

Ne mazāka bērnu lutināšana vērojama vasarā. Ko tad mūsu bērni dara vasaras brīvlaikā, cik lietderīgi to pavada, kā viņi atpūšas no garīgās piepūles? Te protams, skolas organizē dažādas noņemnes, pārgājienus, sporta sarīkojumus. Daudzi bērni brīvlaiku pavada vēl lietderīgāk, t. i. strādājot fizisku darbu uz lauka vai rūpnīcā, bet atpūtas brīžos palasa grāmatas, avīzes, nodarbojas ar sportu. Taču ir arī tādi, kas par galveno nodarbošanos uzskata tikai peldēšanos, sauļošanās un pastaigu svaigā gaisā. Kāpēc to visu nevarētu apvienot ar fizisku darbu laukos, bet pēc darba pamatīgi izpeldēties upē? Var un kas to dara, rīkojas ļoti pareizi. Fiziskais darbs uz laukiem pēc intensīva mācību gada ir vislabākā atpūta un spēku uzkrāšanas avots nākošajai ziemai. Vai nav patīkami izvingrināt locekļus pie izkaptis siena pļavā, izlocīties cukurbiešu vai kukuruzas laukā, uzstāties uz grābekļa un izšūpoties pa nopļauto siena pļavu? Kurš jaunietis to darījis, zina, cik tas ir labi un veselīgi. Bet pie reizes jājautā, vai nav tādu jauniešu, kas dzīvo kolchoza teritorijā un mācās skolā, bet nezina, kur sākās un kur beidzas viņa kolchoza robežas, kā tur rit darbs. Un vecāki savu loļojumu sargā, lai bērnam nepaliek rupjas rokas, lai meitai uz deguna neparādītos vasaras raibumi. Un kas no jaunietes beigu beigās iznāk? — Baltroce, kas nezina darba vērtības, kas neprot pareizām acīm skatīties uz darbu, darba cilvēku un atrast sev īsto vietu dzīvē, jo darba vērtību vislabāk zina tas cilvēks, kas tajā ielicis savu fizisko spēku, centies to paveikt pēc labākās sirdsapziņas. Tāds, kas nekad nav strādājis, ir pasargāts no darba ar vecāku „aizgādību”, jūt riebumu pret to un jūtas tīri labi „tēva maiņē.”

Katram no vecākiem jāpadomā un jānāk pie atziņas, ka darbs veido cilvēka raksturu: neatlaidību, patstāvību, gribu, izturību, drosmi un citas labas īpašības.

Bērni vasaras brīvlaikā, kā arī daļēji ziemā lielā mērā var palīdzēt vecākiem.

Vasaras periodā līdztekus atpūtai no garīgās slodzes bērns var sev sagādāt līdzekļus, par ko nopirkt grāmatas un burtnīcas, labākajā gadījumā — drēbes, uzturu.

Katrai mātei, katram tēvam jāpadomā par to, lai bērns vasaras brīvlaiku pavada lietderīgā darbā.

TIKAI LABI KOPTI SĒJUMI DOS BAGĀTU RAŽU

Ravē kukuruzu

Kolchoza „1. Maijs” visu triju komplekso brigāžu ļaudis ik dienas čakli iziet sējumu kopšanas darbos. Priekšgalā izvirzījusies trešā kompleksā brigāde, ko vada b. Gromucha.

Te jau izravēta un vairākas reizes izvagota kukuruza, kas paredzēta graudu iegūšanai. Kvadratlīdzdās veiktā sēja tagad atļauj sējumus labi apstrādāt.

Kukuruzas saņemusies krietni un rudenī sola bagātu ražu, par to arī pārliecināts b. Višņevskis, kas tagad ir galvenais sējumu kopējs.

P. Vilcāns

... un vasarāja sējumus

Ropīgu kopšanu prasa nevien tehnisko kulturu sėjumi, bet arī vasarāja ražas ievērojami atkarīgas no tā, kā tas kopti.

Kolchoza „Dzimtene” laukkopji šo priekšnotekumu labi zina un stājušies pie vasarāja ravēšanas. Īpaši labi darbs veicas b. Krasņņakova vadītajā 3. brigādē.

Visrosīgākās ravētājas ir J. Kārkle, E. un A. Norkārkle un vairākas citas kolchoznieces.

Čakli palīgi ravētājiem ir arī skolnieki. Tuvākajās dienās brigādes ļaudis pabeigs pirmo sējumu ravēšanu. Arī pārējām kolchoza „Dzimtene” brigādēm rosīgāk jāveic sējumu kopšanas darbi.

A. Niedre

LĒMUMS Nr. 89

Līvānos,

1956. gada 26. jūnijā

Par Jersikas vēlēšanu apgabala izveidošanu Līvānu rajona darbaļaužu deputātu Padomes vēlēšanām

Pamatojoties uz „Nolikuma par Latvijas PSR rajonu, pilsētu, pilsētu rajonu, ciematu un ciemu darbaļaužu deputātu Padomes vēlēšanām” 24. pantu, Līvānu rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komiteja nolēmj:

Izveidot Līvānu rajona darbaļaužu deputātu Padomes vēlēšanām Jersikas vēlēšanu apgabalu № 14. Centrs — Strodi, Čapajeva v. n. kolchoza valdes telpas. Apgabalā ietilpst šādas apdzīvotas vietas — Jersika, Doronkas, Gošpori, Stūrišķi, Strodi, Kusīņi, Lauri un Dimanti.

Līvānu rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komitejas priekšsēdētājs N. Bravins
Līvānu rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komitejas sekretare I. Kokoriša

LĒMUMS Nr. 90

Līvānos,

1956. gada 26. jūnijā

Par apgabala vēlēšanu komisijas apstiprināšanu Līvānu rajona darbaļaužu deputātu Padomes vēlēšanām Jersikas vēlēšanu apgabalā Nr. 14

Pamatojoties uz Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija 1956. g. 21. jūnija Dekretu un „Nolikuma par Latvijas PSR rajonu, pilsētu, pilsētu rajonu, ciematu un ciemu darbaļaužu deputātu Padomju vēlēšanām” 29. un 30. pantu, Līvānu rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komiteja nolēmj:

Apstiprināt apgabala vēlēšanu komisiju Līvānu rajona darbaļaužu deputātu Padomes vēlēšanām Jersikas vēlēšanu apgabalā № 14 šādā sastāvā:

Vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja — Jevdokija Aleksejam. Gorbačeva — no Čapajeva v. n. kolchoza komunistiskās organizācijas.

Vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja vietnieks — Eduards Donata d. Kurpnieks — no Čapajeva v. n. kolchoza komunistiskās organizācijas.

Vēlēšanu komisijas sekretare — Klaudija Jāņa m. Dimante — no Čapajeva v. n. kolchoza kolchozniekiem.

Vēlēšanu komisijas locekļi:
Monika Pētera m. Kursite — no Čapajeva v. n. kolchoza kolchozniekiem.
Antonija Pētera m. Urbāne — no Čapajeva v. n. kolchoza kolchozniekiem.

Līvānu rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komitejas priekšsēdētājs N. Bravins
Līvānu rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komitejas sekretare I. Kokoriša

PADOMJU DZIMTENĒ

Par labu darbu pirmajā kvartālā Rēzeknes lina fabrikas kolektīvam PSRS Tekstīlrūpniecības ministrija piešķirusi trešo premiju. Lina fabrika ražošanas plānus veic pirms termiņa. Attēlā: (no kreisās) fabrikas inženiere Anna Ivanova un kaltēšanas brigādes brigādiere Raisa Popova pārbauda izkaltēto līnšķiedru. S. Daņilova foto

Lieli ienākumi cauru gadu

Smoļenska. Kolchozā „Pamjats Kuibļseva” izsniegts avanss uz maijā izstrādātajām izstrādes dienām. Vidēji katra ģimene par mēnesi saņēma 405 rubļus naudas un 4 pudus labības.

Pagājušajā gadā kolchozam bija nelieli ienākumi. Kolchoza valde saimnieciski organizēja piena lopkopību un šogad no gada sākuma izslaukumi palielināti par 856 kilogramiem no govs. Pašreiz vidējais izslaukums no govs dienā panākts 16 kilogramu. Piena pārdošana valstij tagad ir galvenais kolchoznieku avansēšanas avots. (TASS)

Vietējās nozīmes ceļu remontdarbos jāizdara ass pagrieziens

A. Jeromins,
rajona izpildu komitejas priekšsēdētāja vietnieks

Saskaņā ar Latvijas PSR Ministru Padomes un rajona izpildu komitejas lēmumu laikā no 20. jūnija līdz 20. jūlijam tiek organizēti ceļu remontu mēnesis. Šajā periodā jāizremontē visi rajona un kolchozu ceļi.

Rajonā daudzi vietējās nozīmes ceļi pašreiz ir pilnīgi nelietojami, nepārbraucami, kā, piemēram, Sergunta — kolchozs „Čiņa“, Rožupe-Kursi, Līvāni-Rudzēti un citi.

Vairāki kolchozi un kolchoznieki labi pilda savus pienākumus. Tā kolchozs „Nākotne” ceļa remontu darbu plānu izpildīja par 99 procentiem, Lēpina vārdā nosauktais kolchozs — par 74 procentiem, „Darbs” — par 86 procentiem.

Tomēr vēl daudz tādu kolchozu un ciemu padomju vadītāju, kas nolaidīgi pilda šo valstiski svarīgo uzdevumu. Piemēram, Kalpiņa vārdā nosauktais kolchozs (priekšsēdētājs b. Gorbačovs), „Molodaja gvardija” (priekšsēdētājs b. Samosadkins), „Strauts” (priekšsēdētājs b. Bogdanovs) un citi nav izveduši nevienu kubikmetru grants, nav iztīrījuši nevienu metru grāvju.

Slikti organizē un vada darbus ceļu meistari. Šie amata vīri lielāko darba dienas daļu nosēd bez darba. It īpaši tas attiecas uz b. Stepanovu, kas nereti nododas dzeršanai. Jersikas 2. distances ceļa meistars b. Staris vairāk nodarbojas ar piemājas zemes kopšanu nekā ceļa darbiem. Vīņš personīgām vajadzībām izmanto ceļa daļas zirgus, tur divas govīs un

citus lopus, bet ciema padomes priekšsēdētājs b. Kurpnieks nekādus mērus nepieņem.

Rajona izpildu komiteja savā lēmumā ceļu daļas vadītājam b. Pripadčevam par sliktu ceļu darbu organizēšanu un atsevišķu ceļu meistaru darba nedisciplinētību izteica brīdinājumu un ja netiks darbi uzlaboti, viņu sodīs un atbrīvos no darba.

Rajona izpildu komiteja prasa no kolchozu un ciemu padomju priekšsēdētājiem mobilizēt visus darba spējīgos kolchozniekus un iesaistīt ceļu remontu darbos, ar pilnu slodzi izmantot autotransportu un traktoros.

Saskaņā ar Valdības 1936. gada 6. marta lēmumu par lauku iedzīvotāju piedalīšanos valsts pasākumu darbos katram vīrietim vecumā no 18 līdz 45 gadiem, sievietēm no 18 līdz 40 gadiem personīgi jānostrādā sešas dienas gadā.

Par kategorisku darba norīkojumu neizpildīšanu kolchoznieki un citi lauku iedzīvotāji tiek sodīti ar naudas sodu divkārtā apmērā, salīdzinot ar neizpildīto darbu.

Līdz siena plaujai palikušas skaitītas dienas. Tāpēc jāorganizē katrā kolchozā ceļu remontu brigades, jānorīko darbā kolchoza autotransports, jāizremontē vietējās nozīmes ceļi un tilti. It sevišķi labi jāizremontē ceļš Līvāni—Rudzēti, jo te drīzumā tiks organizēta autosatiksmē.

Katra kolchoznieka, katra pilsoņa pienākums nostrādāt ceļa darbos sešas dienas, lai ērtāk, ātrāk un labāk varētu nokļūt ikvienā kolchozā, rajona centrā.

Kukuruzas sējumu kopšana

Savlaicīga un rūpīga kukuruzas sējumu kopšana ir nepieciešams augstu ražu priekšnoteikums. Sakarā ar šāgada vēlu un auksto pavasari kukuruzas sadīgšana aizkavējās. Toties sējumos strauji attīstās nezāles. Tātad, ja sējumus laikā nekops, nezāles var tiem nodarīt nopietnus zaudējumus.

Pirmrindnieku pieredze rāda, ka kukuruzas sējumu kopšana jāsāk tūlīt pēc sējas. Ja kukuruza iesēta nepietiekami mitrā augsnē, lauki vispirms jāpieveļ ar skrituļu vai rievainajiem veltniem. Tas veicinās mitruma uzsūkšanos no apakšējām augsnes kārtām uz augšējām. Plevelšana sekmē kukuruzas ātrāku un vienmērīgāku sadīgšanu.

Ja izveidojas augsnes garoza un savairojas nezāles, sējumus vajag ecēt. Ecēšana sadrupina augsnes garozu un iznīcina nezāles. Irdenā nocētā augsnē izveidojas vislabākais gaisa režīms, samazinās mitruma iztvaikošana, aktivizējas derīgo bakteriju darbība.

Augstu ražu meistari pirmo reizi ecē laukus četras piecas dienas pēc kukuruzas sējas. Dienas trīs pēc asnu parādīšanās viņi uzirdina augsni ligzdās un rindstarpās. Laukus, kur nav iespējams apstrādāt rindstarpas ar traktoru, var nocēt otrreiz, bet tā, lai augi netiktu bojāti vai apbērti ar zemi. Kukuruzas sējumu rindstarpu apstrādāšanu nedrīkst novēlot. Pirmā rindstarpu kultivācija jāizdara, kad augiem ir divas līdz trīs lapas. Vēlāka rindstarpu apstrādāšana (kad augiem jau parādījušās četras un piecas lapas) ir mazāk efektīva.

Ja kukuruzu audzē graudu iegūšanai, pēc pirmās kultivēšanas sējumi jāretina, atstājot katrā ligzdā, atkarībā no vietējiem apstākļiem un attiecīgās šķirnes īpatnībām,

2—3 vislabāk attīstījušos augus. Veicinot augu retināšanu, jāiestāda kukuruza tukšajās ligzdās, ņemot stādus no ligzdām, kur to ir par daudz. Kukuruzas sējumos, kas paredzēti zaļbarības iegūšanai, augi ligzdās nav jāretina, bet pēc kultivēšanas no tiem jānorauš uzbiruš zeme un vietās, kur kukuruza reti dīgusi, jāiesēj no jauna.

Rindstarpu otro irdināšanu ieteicams izdarīt 10—15 dienas pēc pirmās, atkarībā no nezāļu parādīšanās vai augsnes garozas izveidošanās.

Kukuruzai ļoti patīk augsnes irdināšana. Tāpēc rindstarpas visu vasaru jāuztur Irdenas un tīras no nezālēm. Smagās un nezāļainās augsnes kukuruzas sējumu rindstarpas jāapstrādā vismaz trīs reizes abos virzienos. Papuvēs izvietoto kukuruzas sējumu laba kopšana nodrošina ne tikai šīs kultūras, bet arī ziemāju ražas pieaugumu.

Mechanizēta rindstarpu apstrādāšana abos virzienos ievērojami ceļ kukuruzas ražu. Rajonos ar pietiekamu mltrumu, sevišķi smagās augsnēs, pēdējās mehanizētās kultivēšanas vietā kukuruzu var arī sekli apraust. Tas jāizdara tāpēc, ka apakšējos virzemes mezgļos kukuruzai izveidojas virzemes saknes, kas apraustot tiek apbērtas ar zemi. Piesaknītes, kas attīstās no šīm saknēm veicina augu attīstību. Turklāt apraustie stubli spēj labāk pretoties rudens vējiem, mazāk krit veldrē.

Vienlaikus ar rindstarpu irdināšanu vai rušināšanu kukuruzai jānodrošina papildmēslojumā organiskie un mineralmēsli. To var vislabāk izdarīt pēc retināšanas, kamēr vēl nav parādījušās skaras. Pirmo reizi papildmēslojumu iestrādā augsnē 8—10 centimetrus dziļi, 12—15 centimetru atstatumā

no augu rindas, otro reizi papildmēslojumu iestrādā rindstarpas vidū 10—12 centimetrus dziļi. Virsmēslošana ir sevišķi efektīva velēnu podzolētās un mālsmits augsnēs.

Maskavas apgabala Kuncavas rajona kolchozā „Putj novoi žizni” vienlaikus ar rindstarpu apstrādāšanu kukuruzas sējumi saņēma papildmēslojumā vircu (vienu tonnu vircas atšķaidītu ar piecām daļām ūdens) un amonija salpetri (divus centnerus uz hektaru). Šādi mēslojot, kukuruzas zaļās masas raža sasniedza 710 centnerus no ha.

Audzējot kukuruzu graudu iegūšanai, vajag izlauzt kukuruzas žakļu dzinumus, tā sauktās pazārites. Tas jāizdara vienā-divos paņēmienos, bet pēc iespējas agrāk. Nedrīkst pieļaut, ka pazārites izaug garākas par 12—15 centimetriem. Lai nebojātu pamata stublu, ir labāk pazārites nevis izlauzt, bet gan nogriezt ar nazi. Zaļās masas iegūšanai paredzētajos kukuruzas sējumos pazārites neizlauz, jo žakļu dzinumi palielina zaļās masas ražu.

Agrotehnisko pasākumu sistēmā, kas nodrošina labas kukuruzas ražas, liela nozīme ir cīņai pret kukuruzas slimībām un kaitēkļiem. Šī kultūra bieži slimo ar kukuruzas melnplauku. Inficētie augi obligāti jāizrauj un jāierok zemē. No kaitēkļiem kukuruzai lielu postu nodara zviedru muša. Lai to iznīcinātu, kukuruzas asni jāapputina ar heksachloranu, ņemot 20—30 kilogramu šā preparāta uz katru sējumu hektaru.

Savlaicīga un rūpīga kukuruzas sējumu kopšana ļaus kolchozļiem un padomju saimniecībām izaudzēt bagātu šīs vērtīgās un augstvērtīgās kultūras ražu.

A. Golovņovs,
I. Jelagins,
lauksaimniecības zinātņu kandidāti

STARPTAUTISKAIS APSKATS

Dokumenti ar milzīgu starptautisku nozīmi

Pēdējās trīs nedēļas pasaules sabiedrība ar lielu uzmanību sekoja Dienvidslāvijas Prezidenta J. Broz-Tito un citu Dienvidslāvijas vadošo darbinieku vizītei PSR Savienībā un viņu sarunām ar Padomju Savienības Valdības un Komunistiskās partijas vadītājiem. Šīs sarunas, kas noritēja sirsnīgā un draudzīgā atmosfērā, beigušās, parakstot dokumentus, kam ir milzīga starptautiska nozīme. 20. jūnijā, tai dienā, kad Dienvidslāvijas valdības delegācija aizbrauca no Maskavas, Kremli tika parakstīti PSRS un DFTR Valdību Kopīgais paziņojums un Deklarācija par Dienvidslāvijas Komunistu savienības un Padomju Savienības Komunistiskās partijas attiecībām.

Kopīgajā paziņojumā atzīmēts, ka pēdējā gadā starptautiskais saspīlējums mazinājies un pieaugušas pūles paplašināt starptautisko sadarbību, un norādīts, ka „šajā jaunajā atmosferā nostiprinājies Apvienoto Nāciju Orga-

nizācijas spēks un spējas izskatīt un sekmīgi atrisināt uzdevumus, organizēti un līdztiesīgi piedaloties visām zemēm.” Tai pašā laikā abas Valdības izteikušas nožēlu, ka Ķīnas Tautas Republikā līdz šim vēl nav pārstāvēta Apvienoto Nāciju Organizācijā, un paziņoja, ka tās neatļaidīgi centīsies panākt, lai šās lielvalsts tiesības uz pārstāvniecību Apvienoto Nāciju Organizācijā tiktu atzītas.

Sarunu dalībnieki vienprātīgi izteica cerību, ka vienošanās par bruņošanas „var tikt paātrināta un atvieglota, vienpusīgi samazinot bruņotos spēkus”. „DFTR Valdība, — teikts paziņojumā, — šai ziņā apsvēc PSRS Valdības neseno lēmumu par bruņojumu un bruņoto spēku samazināšanu, uzskatīdama, ka tas ir liels ieguldījums vispārējās atbrūnošanās jautājuma atrisināšanas atvieglošanā.”

Padomju Savienības un Dienvidslāvijas puses bija arī vienprātīgi jautājumus par kolektīvo drošību, vispusīgu

sadarbību starp Eiropas tautām un Vācijas jautājumā. Tās paziņoja, starp citu, ka Vācijas apvienošanas sasniegšanai nepieciešamas sarunas starp abām suverenām vācu valstīm—VFR un VDR un ka pārējām valstīm, un vispirms lielvalstīm, jāriņķojas tai pašā virzienā.

Norādījušas uz to, cik svarīgi ir attīstīt ekonomiskus sakarus starp valstīm un sniegt kolektīvu palīdzību mazattīstītām zemēm, PSRS un Dienvidslāvijas Valdības „apliecināja savu uzticību mērmīlīgas un aktīvas līdzās pastāvēšanas politikai, kas balstās uz principiem par suverenitāti, neatkarību, teritoriālo neaizskaramību, neuzbrukšanu, līdztiesību, savstarpēju cieņu un neiejaukšanos iekšējās lietās.

Izskatot PSRS un Dienvidslāvijas attiecības, abas Valdības paziņoja, ka Padomju Savienības un Dienvidslāvijas politiskās un citas attiecības pilnīgi normalizējušās, un vienojās par abu zemju sadarbības tālāku paplašināšanu dažādās nozarēs.

Deklarācijā par Dienvidslāvijas Komunistu savienības

un Padomju Savienības Komunistiskās partijas attiecībām, ko DKS un PSKP Centrālo Komiteju vārdā parakstījuši J. Broz-Tito un N. S. Čruščovs, norādīts, ka pastāvošos kontaktus starp abām partijām ir lietderīgi un

Eģiptes tautas nacionālie svētki

Eģiptes tauta svinīgi atzīmēja savus nacionālos svētkus — 18. jūniju — Neatkarības un Republikas dienu, kas šogad sakrita ar Eģiptes galīgu atbrīvošanos no angļu okupācijas, kura ilga 74 gadus.

Trijos gados, kas aizritējuši kopš Eģiptes Republikas pasludināšanas dienas, eģiptiešu tauta guvusi lielus panākumus. Tautas mītiņā, kas notika Kairā 19. jūnijā sakarā ar nacionālajiem svētkiem, Eģiptes Premjerministrs pulkvedis Nasers paziņoja: „No šā brīža visā Eģiptes teritorijā plīvo viens vienīgs — Eģiptes karogs. Premjerministrs aicināja tautu vairot pūles, lai atjaunotu savu zemi, un uzsvēra nepieciešamību attīstīt rūpniecību un uz tās bāzes paplašināt lauksaimniecību. Pakavēdamies pie ārpolitikas

nepieciešami joprojām turpināt un attīstīt abu socialistisko zemju tālākas nostiprināšanas un uzplaukuma intereses, starptautiskās strādnieku kustības sadarbības intereses, miera, brīvības un tautu neatkarības intereses.

jautājumiem, Nasers atzīmēja, ka Eģipte sargās savu neatkarību ar visiem līdzekļiem.

Eģiptes nacionālajiem svētkiem veltītajās svinībās piedalījās PSRS Ārlietu ministrs D. T. Šepilovs, kas ieradies Kairā, sekojot Eģiptes valdības ielūgumam. Viņu sirsnīgi uzņēma Eģiptes sabiedrība un visa eģiptiešu tauta. Komentējot D. T. Šepilova 18. jūnijā teikto runu, Eģiptes laikraksts „Al-Ahbar” uzsver: „Padomju Savienība nemeklē sev nedz Tuvaļos Austrumos, nedz kādā citā pasaules rajonā nekādus labumus un priekšrocības. Arabu valstis var palauties uz Padomju Savienību kā uz nesavtīgu un uzticīgu draugu.”

N. Čigirs

Redaktora v. i. A. STARIS